

POSUDEK vedoucí diplomové práce

Diplomantka: Veronika Vopatová
Téma: Žaloba a žalobní právo
Vedoucí diplomové práce: JUDr. Miloslava Wipplingerová, Ph.D.
Oponent: JUDr. Karel Svoboda, Ph.D.

K systematice:

Diplomantka rozdělila svou diplomovou práci do čtyř kapitol žaloby. V první kapitole provedla historický exkurz zahrnující především problematiku žaloby v římském právu a dále nastíní vývoje civilního procesu v českých zemích. Žalobní právo je zpracováno ve druhé kapitole a žaloba včetně druhů žalob je zpracována ve třetí kapitole. Poslední čtvrtá kapitola pojednává o dispozici s žalobou.

K obsahu:

Diplomantka v úvodu uvádí, že s ohledem na rozsáhlost tématu není cílem její diplomové práce celé téma plně vyčerpávat, ale pouze nastínit vývoj žaloby a žalobního práva a následně zpracovat žalobu jako prostředek poskytující ochranu ohroženým či porušeným subjektivním právům. Pokud jde o historický exkurz, tento představuje téměř polovinu práce. Nelze však upřít, že její diplomantka zpracovala pečlivě a systematicky. Je patrné, že jí historický vývoj zadaného tématu zaujal, což lze vyvodit i z textu 2. kapitoly, ve které rozebírá jednotlivé teorie žalobního práva vzniklé v 19. – 20. století.

Žalobu jako dispoziční úkon však diplomantka zpracovala poněkud povrchně a hned se rozepsala o civilním procesu a jeho druzích.

Zcela zbytečné je vyjmenování jednotlivých případů nesporného řízení (str. 41 – 43), jednak proto, že žaloba je především institutem sporného řízení a i proto, že tato řízení si každý může najít v občanském soudním řádu. V části týkající se náležitostí žaloby uvádí diplomantka, že právní důvod žaloby nemusí být návrhatelem uváděn. Správně měla uvést žalobcem. Na uvedení právního důvodu v žalobě jsou

rozdílné názory, o čemž by bylo vhodné se zmínit. Navíc na str. 50 člení diplomantka žaloby kromě jiného i podle právního důvodu.

U eventuálního petitu (str. 48) je třeba uvést, že sekundární plnění lze přisoudit, pokud přisouzení primárního plnění nebude „objektivně“ možné. U žalob na určení se diplomantka mohla zmínit o tom, že existují i určovací žaloby, u nichž není třeba prokazovat naléhavý právní zájem, neboť hmotné právo přiznává žalobci právo tuto žalobu podat.

Podkapitolu 3.4 „Vady žaloby“ lze považovat za nepřesnou a povrchní. Nepřesnost terminologie je i v podkapitole 4.1 „Zpětvzetí žaloby“, kde diplomantka uvádí, že zpětvzetí žaloby může být učiněno již před zahájením řízení, přičemž řízení je zahájeno podáním žaloby.

Kapitola 4. – „Dispozice s žalobou“ je celá dosti povrchní a nepřesná. Např. vzájemnou žalobou není jen, pokud žalovaný požaduje více než žalobce, ale také pokud obsahuje kvalitativně něco jiného.

Zhodnocení:

Z diplomové práce je patrné, že si diplomantka špatně rozvrhla zadané téma. První dvě kapitoly jsou zpracovány na velice dobré úrovni, což nelze říci zejména o poslední čtvrté kapitole, na kterou zřejmě diplomantce nezbylo moc času.

Diplomantka čerpala z kvalitní odborné literatury i z judikatury. Řádně označila prameny, z nichž čerpala. Práce je psaná v jazyce českém, resumé v jazyce anglickém. Je možné konstatovat, že práce po formální a přes určité námitky i po obsahové stránce splňuje podmínky kladené na diplomové práce.

Závěr:

Přes shora uvedené výtky diplomovou práci doporučuji k obhajobě.

Jako téma ústní obhajoby navrhuji, aby se diplomantka vypořádala s výše uvedenými nedostatky.

V Plzni dne 4. 5. 2010

JUDr. Miloslava Wipplingerová